

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2018/1860 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 28 noiembrie 2018

privind utilizarea Sistemului de informații Schengen pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 79 alineatul (2) litera (c),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

intrucât:

- (1) Returnarea resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile de intrare, ședere sau reședință în statele membre, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, în special a principiului nereturnării, și în conformitate cu Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, reprezintă o componentă esențială a eforturilor ample de combatere a migrației ilegale și de creștere a ratei de returnare a migranților în situație ilegală.
- (2) Este necesar să se sporească eficacitatea sistemului Uniunii de returnare a resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală. Acest lucru este esențial pentru a menține încrederea opiniei publice în politica Uniunii în domeniul migrației și al azilului și pentru a acorda sprijin persoanelor care au nevoie de protecție internațională.
- (3) Statele membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală în mod eficace și proporționat, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2008/115/CE.
- (4) Regulamentul (UE) 2018/1861 ⁽³⁾ și Regulamentul (UE) 2018/1862 ⁽⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului stabilesc condițiile de instituire, funcționare și utilizare a Sistemului de informații Schengen (SIS).
- (5) Ar trebui să se instituie un sistem pentru a se face schimb de informații între statele membre care utilizează SIS în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1861, referitor la deciziile de returnare emise în privința resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală pe teritoriul statelor membre și pentru a monitoriza dacă resortisanții țărilor terțe cărora li se aplică aceste decizii au părăsit teritoriul statelor membre.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 24 octombrie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 19 noiembrie 2018.

⁽²⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2018/1861 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul verificărilor la frontiere, de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și de modificare și abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1987/2006 (a se vedea pagina 14 din prezentul Jurnal Oficial).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2018/1862 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală, de modificare și de abrogare a Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1986/2006 al Parlamentului European și al Consiliului și a Deciziei 2010/261/UE a Comisiei (a se vedea pagina 56 din prezentul Jurnal Oficial).

- (6) Prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor resortisanților țărilor terțe prevăzute în Directiva 2008/115/CE. O semnalare introdusă în SIS în scopul returnării nu constituie, în sine, o stabilire a statutului resortisantului țării terțe pe teritoriul statelor membre, în special în alte state membre decât statul membru care a introdus semnalarea în SIS.
- (7) Semnalările introduse în SIS privind returnarea și schimbul de informații suplimentare referitoare la respectivele semnalări ar trebui să ajute autoritățile competente să ia măsurile necesare pentru a executa deciziile de returnare. SIS ar trebui să contribuie la identificarea resortisanților țărilor terțe cărora li se aplică astfel de decizii de returnare, care s-au sustras și care sunt reținuți în alt stat membru, și la schimbul de informații dintre statele membre privind respectivii resortisanți ai țărilor terțe. Aceste măsuri ar trebui să contribuie la preîntâmpinarea și descurajarea migrației ilegale și a deplasărilor secundare și să consolideze cooperarea dintre autoritățile statelor membre.
- (8) Pentru a asigura eficacitatea returnării și a spori valoarea adăugată a semnalărilor privind returnarea, statele membre ar trebui să introducă în SIS semnalări în legătură cu deciziile de returnare pe care le emit cu privire la resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, în conformitate cu dispoziții care respectă Directiva 2008/115/CE. În acest scop, statele membre ar trebui, de asemenea, să introducă în SIS o semnalare atunci când sunt emise decizii prin care se impune sau se stabilește obligația de returnare în situațiile descrise la articolul 2 alineatul (2) din directiva menționată, și anume pentru resortisanții țărilor terțe cărora li s-a refuzat intrarea în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ sau care sunt reținuți ori prinși de autoritățile competente în contextul unei treceri ilegale pe cale terestră, maritimă sau aeriană a frontierei externe a unui stat membru și care nu au obținut ulterior o autorizație sau un drept de ședere în respectivul stat membru, și pentru resortisanții țărilor terțe care sunt supuși returnării ca sancțiune de drept penal sau ca urmare a unei sancțiuni de drept penal, în conformitate cu dreptul intern, sau care sunt supuși unor proceduri de extrădare. În anumite circumstanțe, statele membre pot să nu introducă semnalări în SIS privind returnarea în cazul în care riscul de nerespectare a deciziei de returnare este scăzut, și anume în timpul oricărei perioade de custodie publică sau atunci când decizia de returnare se emite la frontiera externă și se execută imediat, pentru a reduce sarcina administrativă a acestora.
- (9) Prezentul regulament ar trebui să stabilească norme comune pentru introducerea în SIS a semnalărilor privind returnarea. Semnalările privind returnarea ar trebui introduse în SIS de îndată ce se emit deciziile de returnare care stau la baza acestora. Semnalarea ar trebui să indice dacă resortisantului respectiv al unei țări terțe i s-a acordat un termen pentru plecarea voluntară, inclusiv dacă acest termen a fost prelungit și dacă decizia a fost suspendată sau dacă îndepărtarea a fost amânată.
- (10) Este necesar să se determine categoriile de date care să fie introduse în SIS cu privire la un resortisant al unei țări terțe căruia i se aplică o decizie de returnare. Semnalările privind returnarea ar trebui să cuprindă doar datele care sunt necesare pentru a identifica persoanele vizate, pentru a permite autorităților competente să ia decizii în cunoștință de cauză, fără a pierde timp, și pentru a asigura, în cazul în care este necesar, protecția respectivelor autorități față de persoane care, de exemplu, sunt înarmate, violente, care au evadat sau care sunt implicate într-o activitate astfel cum se menționează la articolele 3-14 din Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾. În plus, pentru a facilita identificarea și a depista identitățile multiple, semnalarea ar trebui să includă, de asemenea, o trimitere la documentul de identificare al persoanei vizate și o copie a documentului respectiv, în cazul în care sunt disponibile.
- (11) Având în vedere gradul înalt de fiabilitate al identificării persoanelor utilizând amprente digitale și fotografiile sau imagini faciale, acestea ar trebui incluse întotdeauna în semnalările privind returnarea. Întrucât este posibil ca acestea să nu fie disponibile, de exemplu atunci când o decizie de returnare este luată *in absentia*, în mod excepțional ar trebui să existe o derogare de la această cerință pentru astfel de cazuri.
- (12) Schimbul de informații suplimentare furnizate de autoritățile naționale competente privind resortisanții țărilor terțe care fac obiectul unor semnalări privind returnarea ar trebui să se desfășoare întotdeauna prin intermediul rețelei de birouri naționale denumite birourile SIRENE, care servesc drept punct de contact, și în conformitate cu articolele 7 și 8 din Regulamentul (UE) 2018/1861.
- (13) Ar trebui stabilite proceduri pentru a permite statelor membre să verifice dacă obligația de returnare a fost îndeplinită și să confirme plecarea resortisantului țării terțe respectiv către statul membru care a introdus în SIS semnalarea privind returnarea. Aceste informații ar trebui să contribuie la o monitorizare mai cuprinzătoare a respectării deciziilor de returnare.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

⁽²⁾ Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

- (14) Semnalările privind returnarea ar trebui șterse imediat ce statul membru sau autoritatea competentă care a emis decizia de returnare primește confirmarea faptului că returnarea a avut loc ori dacă autoritatea competentă dispune de informații suficiente și convingătoare conform cărora resortisantul țării terțe a părăsit teritoriul statelor membre. În cazul în care o decizie de returnare este însoțită de o interdicție de intrare, ar trebui să fie introdusă în SIS o semnalare în scopul refuzării intrării și a șederii, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1861. În aceste cazuri, statele membre ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că nu există un decalaj de timp între momentul părăsirii spațiului Schengen de către resortisantul țării terțe și activarea în SIS a semnalării în scopul refuzării intrării și a șederii. Dacă datele cuprinse în SIS arată că decizia de returnare este însoțită de o interdicție de intrare, ar trebui să se asigure executarea interdicției de intrare.
- (15) SIS ar trebui să conțină un mecanism prin care să li se notifice statelor membre neîndeplinirea de către resortisanții țărilor terțe a unei obligații de returnare în termenul prevăzut pentru plecarea voluntară. Mecanismul ar trebui să sprijine statele membre în îndeplinirea obligațiilor de a aplica deciziile de returnare și a obligației de emiteră a unei interdicții de intrare, în conformitate cu Directiva 2008/115/CE, cu privire la resortisanții țărilor terțe care nu au respectat o obligație de returnare.
- (16) Prezentul regulament ar trebui să stabilească norme obligatorii privind consultarea între statele membre pentru a evita sau a reconcilia instrucțiunile contradictorii. Consultările ar trebui să aibă loc în cazul în care resortisanții țărilor terțe care dețin sau cărora li s-a acordat un permis de ședere valabil sau o viză de lungă ședere de către un stat membru fac obiectul unei semnalări privind returnarea emise de un alt stat membru, în special dacă decizia de returnare este însoțită de o interdicție de intrare, sau în cazurile în care pot să apară situații contradictorii la intrarea pe teritoriile statelor membre.
- (17) Semnalările ar trebui păstrate în SIS numai pe durata necesară îndeplinirii scopurilor în care au fost introduse. Dispozițiile relevante din Regulamentul (UE) 2018/1861 privind perioadele de reexaminare ar trebui să se aplice. Semnalările privind returnarea ar trebui șterse automat imediat ce acestea expiră, în conformitate cu procedura de examinare menționată în regulamentul respectiv.
- (18) Datele cu caracter personal obținute de un stat membru în temeiul prezentului regulament nu ar trebui transferate sau puse la dispoziția niciunei țări terțe. Prin derogare de la această regulă, transferul unor astfel de date cu caracter personal către o țară terță ar trebui să fie posibil dacă transferul face obiectul unor condiții stricte și dacă este necesar, în cazuri individuale, pentru a ajuta la identificarea unui resortisant al unei țări terțe, în scopul returnării acestuia. Transferul oricăror date cu caracter personal către țări terțe ar trebui să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și să se desfășoare cu acordul statului membru emitent al semnalării. Ar trebui totuși avut în vedere că adeseori, țările terțe de returnare nu fac obiectul unor decizii privind caracterul adecvat adoptate de Comisie în temeiul articolului 45 din Regulamentul (UE) 2016/679. Mai mult, eforturile intense depuse de Uniune prin cooperarea cu principalele țări de origine ale resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală și care sunt supuși unei obligații de returnare nu au reușit să garanteze că țările terțe respective îndeplinesc în mod sistematic obligațiile impuse de dreptul internațional pentru readmisia propriilor resortisanți. Acordurile de readmisie care au fost încheiate sau care sunt în curs de negociere de Uniune sau de statele membre și care prevăd garanții adecvate pentru transferul de date către țările terțe în temeiul articolului 46 din Regulamentul (UE) 2016/679 vizează numai un număr limitat de astfel de țări terțe.

Încheierea unor noi acorduri pe viitor rămâne incertă. În respectivele situații și cu titlu de excepție de la cerința existenței unei decizii privind caracterul adecvat sau a unor garanții adecvate, transferul de date cu caracter personal către autoritățile țărilor terțe în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie permis în scopul punerii în aplicare a politicii Uniunii în materie de returnare. Ar trebui să fie posibilă utilizarea derogării prevăzute la articolul 49 din Regulamentul (UE) 2016/679, în condițiile prevăzute la respectivul articol. În temeiul articolului 57 din respectivul regulament, punerea în aplicare a regulamentului respectiv, inclusiv în ceea ce privește transferul de date cu caracter personal către țări terțe în temeiul prezentului regulament, ar trebui să facă obiectul monitorizării de către autorități independente de supraveghere.

- (19) Autoritățile naționale responsabile cu returnarea ar putea să difere în mod semnificativ de la un stat membru la altul și chiar și în cadrul aceluiași stat membru, în funcție de motivele șederii ilegale. Autoritățile judiciare ar putea, de asemenea, să emită decizii de returnare, de exemplu ca urmare a exercitării unei căi de atac împotriva refuzului de acordare a unei autorizații sau a unui drept de ședere ori ca sancțiune penală. Toate autoritățile naționale responsabile cu emiteră și executarea deciziilor de returnare în conformitate cu Directiva 2008/115/CE ar trebui să aibă dreptul de a accesa SIS pentru a introduce, a actualiza și a șterge semnalări privind returnarea și pentru a efectua căutări în acestea.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

- (20) Accesul la semnalările privind returnarea ar trebui să fie acordat autorităților naționale competente menționate în Regulamentul (UE) 2018/1861 în scopul identificării și al returnării resortisanților țărilor terțe.
- (21) Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ prevede că Europol urmează să susțină și să consolideze acțiunile întreprinse de autoritățile naționale competente și cooperarea acestora în vederea combaterii terorismului și a altor forme grave de criminalitate și furnizează analize și evaluări ale amenințărilor. Pentru a facilita îndeplinirea de către Europol a sarcinilor care îi revin, în special în cadrul Centrului european privind traficul de migranți, este oportun să se permită accesul Europol la categoria de semnalări astfel cum se prevede în prezentul regulament.
- (22) Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ prevede că, în sensul respectivului regulament, statul membru gazdă urmează să îi autorizeze pe membrii echipelor menționate la articolul 2 punctul 8 din respectivul regulament, trimise de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, să consulte bazele de date ale Uniunii, atunci când această consultare este necesară pentru îndeplinirea obiectivelor operative specificate în planul operativ privind verificările la frontieră, supravegherea frontierelor și returnarea. Obiectivul trimiterii echipelor menționate la articolul 2 punctele 8 și 9 din respectivul regulament, este de a oferi întăriri tehnice și operative statelor membre solicitante, în special celor care se confruntă cu provocări disproporționate legate de migrație. În vederea îndeplinirii sarcinilor atribuite echipelor menționate la articolul 2 punctele 8 și 9 din respectivul regulament, este necesar accesul acestora la semnalările privind returnarea din SIS, prin intermediul unei interfețe tehnice a Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă conectată la SIS central.
- (23) Dispozițiile privind responsabilitățile statelor membre și ale Agenției Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție instituită prin Regulamentul (UE) 2018/1726 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ (denumită în continuare „eu-LISA”), privind introducerea și prelucrarea semnalărilor, privind condițiile de acces la semnalări și de păstrare a semnalărilor, privind prelucrarea datelor, privind protecția datelor, privind răspunderea și monitorizarea, precum și privind statisticile din Regulamentul (UE) 2018/1861 ar trebui să se aplice, de asemenea, datelor conținute și prelucrate în SIS în conformitate cu prezentul regulament.
- (24) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume instituirea unui sistem pentru schimbul de informații privind deciziile de returnare emise de statele membre în conformitate cu dispoziții care respectă Directiva 2008/115/CE în vederea facilitării executării acestor decizii, precum și monitorizarea îndeplinirii de către resortisanții țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală a obligației de returnare, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acestora, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (25) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (26) Aplicarea prezentului regulament nu aduce atingere obligațiilor care rezultă din Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost completată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967.
- (27) Statele membre ar trebui să aplice prezentul regulament respectând pe deplin drepturile fundamentale, inclusiv principiul nereturnării, și iau întotdeauna în considerare interesul superior al copilului, viața de familie și starea de sănătate sau starea de vulnerabilitate a persoanelor în cauză.
- (28) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică. Deoarece prezentul regulament constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezentul regulament dacă îl va pune în aplicare în legislația sa națională.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2016/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului și a Deciziei 2005/267/CE a Consiliului (JO L 251, 16.9.2016, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2018/1726 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA) și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1987/2006 și a Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului, precum și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 (JO L 295, 21.11.2018, p. 99).

- (29) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului ⁽¹⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (30) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ⁽²⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (31) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽³⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul C din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁴⁾.
- (32) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁵⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul C din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁶⁾.
- (33) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁷⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul C din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽⁸⁾.
- (34) În ceea ce privește Bulgaria și România, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005 și ar trebui coroborat cu Deciziile 2010/365/UE ⁽⁹⁾ și (UE) 2018/934 ⁽¹⁰⁾ ale Consiliului.
- (35) În ceea ce privește Croația, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2011 și ar trebui coroborat cu Decizia (UE) 2017/733 a Consiliului ⁽¹¹⁾.
- (36) În ceea ce privește Ciprul, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003.

⁽¹⁾ Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

⁽²⁾ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

⁽³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁴⁾ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

⁽⁵⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁶⁾ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

⁽⁷⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽⁸⁾ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

⁽⁹⁾ Decizia 2010/365/UE a Consiliului din 29 iunie 2010 privind aplicarea dispozițiilor acquis-ului Schengen referitoare la Sistemul de informații Schengen în Republica Bulgaria și în România (JO L 166, 1.7.2010, p. 17).

⁽¹⁰⁾ Decizia (UE) 2018/934 a Consiliului din 25 iunie 2018 privind punerea în aplicare a dispozițiilor rămase ale acquis-ului Schengen referitoare la Sistemul de informații Schengen în Republica Bulgaria și în România (JO L 165, 2.7.2018, p. 37).

⁽¹¹⁾ Decizia (UE) 2017/733 a Consiliului din 25 aprilie 2017 privind aplicarea dispozițiilor acquis-ului Schengen referitoare la Sistemul de Informații Schengen în Republica Croația (JO L 108, 26.4.2017, p. 31).

- (37) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și a emis un aviz la 3 mai 2017,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezentul regulament stabilește condițiile și procedurile pentru introducerea și prelucrarea în Sistemul de informații Schengen (SIS) instituit prin Regulamentul (UE) 2018/1861 a semnalărilor privind resortisanții țărilor terțe cărora li se aplică decizii de returnare emise de statele membre, precum și pentru schimbul de informații suplimentare referitoare la astfel de semnalări.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „returnare” înseamnă o returnare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 3 din Directiva 2008/115/CE;
2. „resortisant al unei țări terțe” înseamnă un resortisant al unei țări terțe astfel cum este definit la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/115/CE;
3. „decizie de returnare” înseamnă o decizie sau un alt act de natură administrativă ori judiciară prin care șederea unui resortisant al unei țări terțe este stabilită sau declarată ca fiind ilegală și prin care se impune sau se stabilește o obligație de returnare, care respectă Directiva 2008/115/CE;
4. „semnalare” înseamnă o semnalare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2018/1861;
5. „informații suplimentare” înseamnă informații suplimentare astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2018/1861;
6. „îndepărtare” înseamnă îndepărtare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 5 din Directiva 2008/115/CE;
7. „plecare voluntară” înseamnă plecare voluntară astfel cum este definită la articolul 3 punctul 8 din Directiva 2008/115/CE;
8. „stat membru emitent” înseamnă un stat membru emitent astfel cum este definit la articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2018/1861;
9. „stat membru de acordare” înseamnă un stat membru de acordare astfel cum este definit la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2018/1861;
10. „stat membru de executare” înseamnă un stat membru de executare astfel cum este definit la articolul 3 punctul 12 din Regulamentul (UE) 2018/1861;
11. „date cu caracter personal” înseamnă date cu caracter personal astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2016/679;
12. „CS-SIS” înseamnă funcția de suport tehnic a SIS central menționată la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2018/1861;
13. „permis de ședere” înseamnă un permis de ședere astfel cum este definit la articolul 2 punctul 16 din Regulamentul (UE) 2016/399;
14. „viză de lungă ședere” înseamnă o viză de lungă ședere astfel cum este menționată la articolul 18 alineatul (1) din Convenția din 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune ⁽²⁾;
15. „rezultat pozitiv” înseamnă un rezultat pozitiv astfel cum este definit la articolul 3 punctul 8 din Regulamentul (UE) 2018/1861;
16. „amenințare pentru sănătatea publică” înseamnă o amenințare pentru sănătatea publică astfel cum este definită la articolul 2 punctul 21 din Regulamentul (UE) 2016/399;
17. „frontiere externe” înseamnă frontierele externe astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2016/399.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽²⁾ JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

*Articolul 3***Introducerea semnalărilor privind returnarea în SIS**

- (1) Statele membre introduc în SIS semnalări privind resortisanții țărilor terțe cărora li se aplică decizii de returnare, pentru a verifica dacă obligația de returnare a fost îndeplinită și pentru a sprijini executarea deciziilor de returnare. Se introduce în SIS o semnalare privind returnarea de îndată ce se emite decizia de returnare.
- (2) Statele membre pot să nu introducă semnalări privind returnarea, atunci când deciziile de returnare se referă la resortisanți ai țărilor terțe care sunt luați în custodie publică în vederea îndepărtării. Dacă resortisanții țărilor terțe respectivi sunt puși în libertate fără a fi îndepărtați, se introduce în SIS fără întârziere o semnalare privind returnarea.
- (3) Statele membre pot să nu introducă semnalări privind returnarea atunci când decizia de returnare se emite la frontiera externă a unui stat membru și se execută imediat.
- (4) Termenul pentru plecarea voluntară acordat în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2008/115/CE se înregistrează imediat în semnalarea privind returnarea. Orice prelungire a termenului respectiv se înregistrează în semnalare fără întârziere.
- (5) Orice suspendare sau amânare a punerii în aplicare a deciziei de returnare, inclusiv ca rezultat al introducerii unei căi de atac, se înregistrează imediat în semnalarea privind returnarea.

*Articolul 4***Categoriile de date**

- (1) O semnalare privind returnarea introdusă în SIS în conformitate cu articolul 3 din prezentul regulament conține doar următoarele date:
- (a) numele de familie;
  - (b) prenumele;
  - (c) numele la naștere;
  - (d) numele folosite anterior și pseudonimele;
  - (e) locul nașterii;
  - (f) data nașterii;
  - (g) genul;
  - (h) orice cetățenie deținută;
  - (i) dacă persoana în cauză:
    - (i) este înarmată;
    - (ii) este violentă;
    - (iii) s-a sustras sau a evadat;
    - (iv) prezintă un risc de sinucidere;
    - (v) reprezintă o amenințare pentru sănătatea publică; sau
    - (vi) este implicată într-o activitate de tipul celor menționate la articolele 3-14 din Directiva (UE) 2017/541;
  - (j) motivul semnalării;
  - (k) autoritatea care a creat semnalarea;
  - (l) o trimitere la decizia care a generat semnalarea;
  - (m) acțiunea de urmat în cazul unui rezultat pozitiv;
  - (n) legăturile cu alte semnalări în temeiul articolului 48 din Regulamentul (UE) 2018/1861;
  - (o) dacă decizia de returnare este emisă în legătură cu un resortisant al unei țări terțe care reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice, pentru siguranța publică sau pentru securitatea națională;
  - (p) tipul infracțiunii;
  - (q) categoria documentelor de identificare ale persoanei;
  - (r) țara care a eliberat documentele de identificare ale persoanei;
  - (s) numărul (numerele) documentelor de identificare ale persoanei;
  - (t) data eliberării documentelor de identificare ale persoanei;
  - (u) fotografiile și imagini faciale;
  - (v) date dactiloscopice;

- (w) o copie a documentelor de identificare, color ori de câte ori este posibil;
  - (x) ultima zi a perioadei pentru plecarea voluntară, dacă a fost acordată;
  - (y) dacă decizia de returnare a fost suspendată sau dacă punerea în aplicare a deciziei a fost amânată, inclusiv ca rezultat al introducerii unei căi de atac;
  - (z) dacă decizia de returnare este însoțită de o interdicție de intrare ce constituie baza unei semnalări privind refuzul intrării și al șederii în temeiul articolului 24 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2018/1861.
- (2) Setul minim de date necesare pentru a introduce o semnalare în SIS este alcătuit din datele menționate la alineatul (1) literele (a), (f), (j), (l), (m), (x) și (z). Restul datelor enumerate la alineatul respectiv sunt, de asemenea, înregistrate în SIS, dacă sunt disponibile.
- (3) Datele dactiloscopice menționate la alineatul (1) litera (v) pot consta din:
- (a) una până la zece amprente digitale plane și una până la zece amprente prelevate prin apăsarea degetului de la un capăt al unghiei la celălalt, aparținând resortisantului țării terțe vizat;
  - (b) până la două amprente palmare în cazul resortisanților țărilor terțe de la care prelevarea amprentelor digitale este imposibilă;
  - (c) până la două amprente palmare în cazul resortisanților țărilor terțe care sunt supuși returnării ca sancțiune de drept penal sau care au comis o infracțiune pe teritoriul statului membru care a emis decizia de returnare.

Articolul 5

Autoritatea responsabilă cu schimbul de informații suplimentare

Biroul SIRENE desemnat în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) 2018/1861 asigură schimbul tuturor informațiilor suplimentare privind resortisanții țărilor terțe care fac obiectul unor semnalări privind returnarea, în conformitate cu articolele 7 și 8 din respectivul regulament.

Articolul 6

Rezultate pozitive la frontierele externe la ieșire - confirmarea returnării

(1) În cazul unui rezultat pozitiv referitor la o semnalare privind returnarea referitoare la un resortisant al unei țări terțe care iese de pe teritoriul statelor membre pe la frontierele externe ale unui stat membru, statul membru de executare comunică următoarele informații statului membru emitent printr-un schimb de informații suplimentare:

- (a) faptul că resortisantul țării terțe a fost identificat;
- (b) locul și ora verificării;
- (c) faptul că resortisantul țării terțe a părăsit teritoriul statelor membre;
- (d) faptul că resortisantul țării terțe a fost supus îndepărtării, dacă acesta este cazul.

În cazul în care un resortisant al unei țări terțe care face obiectul unei semnalări privind returnarea iese de pe teritoriul statelor membre pe la frontiera externă a statului membru emitent, confirmarea returnării se trimite autorității competente din statul membru respectiv în conformitate cu procedurile naționale.

(2) Statul membru emitent șterge fără întârziere semnalarea privind returnarea în urma primirii confirmării de returnare. După caz, se introduce fără întârziere o semnalare privind refuzul intrării și al șederii, în temeiul articolului 24 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2018/1861.

(3) Statele membre furnizează trimestrial statistici Agenției Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA) privind numărul returnărilor confirmate, precum și privind numărul returnărilor confirmate în cazul cărora resortisantul țării terțe a fost îndepărtat. eu-LISA compilează datele statistice trimestriale în raportul statistic anual menționat la articolul 16 din prezentul regulament. Statisticile nu conțin date cu caracter personal.

Articolul 7

Nerespectarea deciziilor de returnare

(1) La expirarea termenului pentru plecarea voluntară indicat într-o semnalare privind returnarea, inclusiv a eventualelor prelungiri, CS-SIS notifică automat statele membre emitente.

(2) Fără a aduce atingere procedurii prevăzute la articolul 6 alineatul (1), la articolul 8 și la articolul 12, în cazul unui rezultat pozitiv referitor la o semnalare privind returnarea, statul membru de executare contactează imediat statul membru emitent printr-un schimb de informații suplimentare, pentru a stabili măsurile care trebuie luate.

*Articolul 8***Rezultate pozitive la frontierele externe la intrare**

În cazul unui rezultat pozitiv referitor la o semnalare privind returnarea referitoare la un resortisant al unei țări terțe care intră pe teritoriul statelor membre pe la frontierele externe, se aplică următoarele:

- (a) dacă decizia de returnare este însoțită de o interdicție de intrare, statul membru de executare informează imediat statul membru emitent printr-un schimb de informații suplimentare. Statul membru emitent șterge imediat semnalarea privind returnarea și introduce o semnalare privind refuzul intrării și al șederii în temeiul articolului 24 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2018/1861;
- (b) dacă decizia de returnare nu este însoțită de o interdicție de intrare, statul membru de executare informează imediat statul membru emitent printr-un schimb de informații suplimentare, pentru ca statul membru emitent să șteargă fără întârziere semnalarea privind returnarea.

Decizia privind intrarea resortisantului unei țări terțe este luată de statul membru de executare în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/399.

*Articolul 9***Consultarea prealabilă înainte de acordarea sau de prelungirea unui permis de ședere sau a unei vize de lungă ședere**

(1) În cazul în care un stat membru are în vedere acordarea sau prelungirea unui permis de ședere sau a unei vize de lungă ședere pentru un resortisant al unei țări terțe care face obiectul unei semnalări privind returnarea introduse de un alt stat membru, care este însoțită de un refuz al intrării, statele membre implicate se consultă, printr-un schimb de informații suplimentare, în conformitate cu următoarele norme:

- (a) statul membru de acordare consultă statul membru emitent înainte de acordarea sau de prelungirea permisului de ședere sau a vizei de lungă ședere;
- (b) statul membru emitent răspunde cererii de consultare în termen de 10 zile calendaristice;
- (c) lipsa unui răspuns până la termenul prevăzut la litera (b) se interpretează drept lipsa obiecțiilor din partea statului membru emitent cu privire la acordarea sau la prelungirea permisului de ședere sau a vizei de lungă ședere;
- (d) atunci când ia decizia în cauză, statul membru de acordare ține seama de motivele care au stat la baza deciziei statului membru emitent și ia în considerare, în conformitate cu dreptul intern, orice amenințare la adresa ordinii publice sau siguranței publice pe care o poate constitui prezența resortisantului în cauză al unei țări terțe pe teritoriul statelor membre;
- (e) statul membru de acordare notifică statul membru emitent cu privire la decizia sa și
- (f) în cazul în care statul membru de acordare informează statul membru emitent cu privire la intenția sa de a acorda sau de a prelungi permisul de ședere sau viza de lungă ședere ori cu privire la decizia sa în acest sens, statul membru emitent șterge semnalarea privind returnarea.

Decizia finală privind acordarea unui permis de ședere sau a unei vize de lungă ședere unui resortisant al unei țări terțe revine statului membru de acordare.

(2) În cazul în care un stat membru are în vedere acordarea sau prelungirea unui permis de ședere sau a unei vize de lungă ședere unui resortisant al unei țări terțe care face obiectul unei semnalări privind returnarea introduse de un alt stat membru, care nu este însoțită de o interdicție de intrare, statul membru de acordare informează fără întârziere statul membru emitent că intenționează să acorde sau să a acordat un permis de ședere sau o viză de lungă ședere. Statul membru emitent șterge fără întârziere semnalarea privind returnarea.

*Articolul 10***Consultarea prealabilă înainte de introducerea unei semnalări privind returnarea**

În cazul în care un stat membru a emis o decizie de returnare în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2008/115/CE și are în vedere introducerea unei semnalări privind returnarea cu privire la un resortisant al unei țări terțe care este titularul unui permis de ședere valabil sau al unei vize de lungă ședere valabile acordate de un alt stat membru, statele membre implicate se consultă, printr-un schimb de informații suplimentare, în conformitate cu următoarele norme:

- (a) statul membru care a luat decizia de returnare informează statul membru de acordare cu privire la decizie;

- (b) schimbul de informații în temeiul literei (a) include detalii suficiente cu privire la motivele care au stat la baza deciziei de returnare;
- (c) statul membru de acordare analizează, pe baza informațiilor furnizate de statul membru care a luat decizia de returnare, dacă există motive pentru retragerea permisului de ședere sau a vizei de lungă ședere;
- (d) atunci când ia decizia în cauză, statul membru de acordare ține seama de motivele care au stat la baza deciziei statului membru care a luat decizia de returnare și ia în considerare, în conformitate cu dreptul intern, orice amenințare la adresa ordinii publice sau siguranței publice pe care o poate constitui prezența resortisantului în cauză al unei țări terțe pe teritoriul statelor membre;
- (e) în termen de 14 zile calendaristice de la primirea cererii de consultare, statul membru de acordare notifică decizia sa statului membru care a luat decizia de returnare sau, în cazul în care luarea unei decizii de către statul membru de acordare nu este posibilă în termenul stabilit, transmite o solicitare motivată de prelungire în mod excepțional a termenului pentru acordarea unui răspuns cu maximum 12 zile calendaristice suplimentare;
- (f) în cazul în care statul membru de acordare notifică statului membru care a luat decizia de returnare faptul că menține permisul de ședere sau viza de lungă ședere, statul membru care a luat decizia de returnare nu introduce semnalarea privind returnarea.

Articolul 11

Consultarea ulterioară introducerii unei semnalări privind returnarea

În cazul în care se constată că un stat membru a introdus o semnalare privind returnarea referitoare la un resortisant al unei țări terțe care este titularul unui permis de ședere valabil sau al unei vize de lungă ședere valabile acordate de un alt stat membru, statul membru emitent poate decide să retragă decizia de returnare. În cazul unei astfel de retrageri, acesta șterge imediat semnalarea privind returnarea. Cu toate acestea, în cazul în care statul membru emitent decide să mențină decizia de returnare emisă în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2008/115/CE, statele membre implicate se consultă, printr-un schimb de informații suplimentare, în conformitate cu următoarele norme:

- (a) statul membru emitent informează statul membru de acordare cu privire la decizia de returnare;
- (b) schimbul de informații în temeiul literei (a) include detalii suficiente cu privire la motivele care au stat la baza semnalării privind returnarea;
- (c) pe baza informațiilor furnizate de statul membru emitent, statul membru de acordare analizează dacă există motive pentru retragerea permisului de ședere sau a vizei de lungă ședere;
- (d) atunci când ia decizia în cauză, statul membru de acordare ține seama de motivele care au stat la baza deciziei statului membru emitent și ia în considerare, în conformitate cu dreptul intern, orice amenințare la adresa ordinii publice sau siguranței publice pe care o poate constitui prezența resortisantului în cauză al unei țări terțe pe teritoriul statelor membre;
- (e) în termen de 14 zile calendaristice de la primirea cererii de consultare, statul membru de acordare notifică decizia sa statului membru emitent sau, în cazul în care luarea unei decizii de către statul membru de acordare nu este posibilă în termenul stabilit, transmite o solicitare motivată de prelungire în mod excepțional a termenului pentru acordarea unui răspuns cu maximum 12 zile calendaristice suplimentare;
- (f) în cazul în care statul membru de acordare notifică statului membru emitent decizia sa de a menține permisul de ședere sau viza de lungă ședere, statul membru emitent șterge imediat semnalarea privind returnarea.

Articolul 12

Consultarea în cazul unui rezultat pozitiv cu privire la un resortisant al unei țări terțe care este titularul unui permis de ședere sau al unei vize de lungă ședere valabile

În cazul în care un stat membru obține un rezultat pozitiv referitor la o semnalare privind returnarea introdusă de un stat membru în legătură cu un resortisant al unei țări terțe care este titularul unui permis de ședere valabil sau al unei vize de lungă ședere valabile acordate de un alt stat membru, statele membre implicate se consultă, printr-un schimb de informații suplimentare, în conformitate cu următoarele norme:

- (a) statul membru de executare informează statul membru emitent cu privire la situație;
- (b) statul membru emitent inițiază procedura prevăzută la articolul 11;
- (c) statul membru emitent notifică statul membru de executare cu privire la rezultatul consultării.

Articolul 13

Statistici privind schimbul de informații

Statele membre furnizează anual eu-LISA statistici privind schimburile de informații efectuate în conformitate cu articolele 8-12 și privind cazurile în care termenele prevăzute la respectivele articole nu au fost respectate.

Articolul 14

Ștergerea semnalărilor

(1) În plus față de articolul 6 și articolele 8-12, semnalările privind returnarea se șterg atunci când decizia pe baza căreia a fost introdusă semnalarea a fost retrasă sau anulată de autoritatea competentă. Semnalările privind returnarea se șterg și atunci când resortisantul țării terțe în cauză poate demonstra că a părăsit teritoriul statelor membre, conformându-se respectivei decizii de returnare.

(2) Semnalările privind returnarea referitoare la o persoană care a dobândit cetățenia unui stat membru sau a oricărui alt stat ai cărui resortisanți beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii se șterg de îndată ce statul membru emitent ia cunoștință sau este informat în acest sens în temeiul articolului 44 din Regulamentul (UE) 2018/1861 despre faptul că persoana în cauză a dobândit o astfel de cetățenie.

Articolul 15

Transferul datelor cu caracter personal către țări terțe în scopul returnării

(1) Prin derogare de la articolul 50 din Regulamentul (UE) 2018/1861, datele menționate la articolul 4 alineatul (1) literele (a), (b), (c), (d), (e), (f), (g), (h), (q), (r), (s), (t), (u), (v) și (w) din prezentul regulament și informațiile suplimentare conexe pot fi transferate sau puse la dispoziția unei țări terțe cu acordul statului membru emitent.

(2) Transferul datelor către o țară terță este realizat în conformitate cu dispozițiile relevante ale dreptului Uniunii, în special dispozițiile privind protecția datelor cu caracter personal, inclusiv capitolul V din Regulamentul (UE) 2016/679, și cu acordurile de readmisie, acolo unde este cazul, precum și cu dreptul intern al statului membru care transferă datele.

(3) Transferul de date către o țară terță are loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) datele sunt transferate sau puse la dispoziție exclusiv în scopul identificării unui resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală și în scopul emiterii către acesta a unui document de identificare sau de călătorie, în vederea returnării sale;
- (b) resortisantul țării terțe în cauză a fost informat că datele sale cu caracter personal și informațiile suplimentare care îl privesc pot fi transmise autorităților unei țări terțe.

(4) Transferul de date cu caracter personal către țări terțe în temeiul prezentului articol nu aduce atingere drepturilor solicitanților și beneficiarilor de protecție internațională, în special în ceea ce privește principiul nereturnării, și nici interdicției de a divulga sau de a obține informații prevăzute la articolul 30 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului (¹).

(5) Datele prelucrate în SIS și informațiile suplimentare aferente schimbate în temeiul prezentului regulament nu se pun la dispoziția unei țări terțe în cazul în care punerea în aplicare a deciziei de returnare a fost suspendată sau amânată, inclusiv ca rezultat al introducerii unei căi de atac, pentru motivul că o astfel de returnare ar fi încălcat principiul nereturnării.

(6) Aplicarea Regulamentului (UE) 2016/679, inclusiv sub aspectul transferului de date cu caracter personal către țări terțe în temeiul prezentului articol, și îndeosebi utilizarea, proporționalitatea și caracterul necesar al transferurilor bazate pe articolul 49 alineatul (1) litera (d) din respectivul regulament fac obiectul monitorizării de către autoritățile independente de supraveghere menționate la articolul 51 alineatul (1) din respectivul regulament.

(¹) Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

Articolul 16

Statistici

eu-LISA elaborează statistici zilnice, lunare și anuale, atât pe fiecare stat membru în parte cât și per total, în ceea ce privește numărul de semnalări privind returnarea introduse în SIS. Statisticile includ datele menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (y), numărul notificărilor menționate la articolul 7 alineatul (1) și numărul de semnalări privind returnarea care au fost șterse. eu-LISA elaborează statistici privind datele furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) și cu articolul 13. Statisticile nu conțin date cu caracter personal.

Statisticile respective se includ în raportul statistic anual prevăzut la articolul 60 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1861.

Articolul 17

Autoritățile competente cu drept de acces la datele din SIS

(1) Accesul la datele din SIS și dreptul de a efectua căutări în aceste date este rezervat autorităților naționale competente menționate la articolul 34 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2018/1861.

(2) În limitele mandatului său, Europol are dreptul de a accesa și de a efectua căutări în datele din SIS în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) 2018/1861 în scopul de a susține și de a consolida acțiunile autorităților competente ale statelor membre și cooperarea reciprocă a acestora în vederea prevenirii și a combaterii traficului de migranți și a facilitării migrației ilegale.

(3) Membrii echipelor menționate la articolul 2 punctele 8 și 9 din Regulamentul (UE) 2016/1624 au dreptul, în limitele mandatului lor, de a accesa și de a efectua căutări în datele introduse în SIS în conformitate cu articolul 36 din Regulamentul (UE) 2018/1861 în scopul efectuării verificărilor la frontiere, al supravegherii frontierelor și al operațiunilor de returnare prin intermediul interfeței tehnice create și întreținute de Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă.

Articolul 18

Evaluare

Comisia evaluează punerea în aplicare a prezentului regulament în termen de doi ani de la data la care începe punerea sa în aplicare. Evaluarea include o analiză a posibilelor sinergii dintre prezentul regulament și Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului (¹).

Articolul 19

Aplicabilitatea dispozițiilor Regulamentului (UE) 2018/1861

În măsura în care nu sunt stabilite în prezentul regulament, introducerea, prelucrarea și actualizarea semnalărilor, dispozițiile privind responsabilitățile statelor membre și ale eu-LISA, condițiile privind accesul la semnalări și perioadele de reexaminare a semnalărilor, prelucrarea datelor, protecția datelor, răspunderea și monitorizarea și statisticile, astfel cum sunt prevăzute la articolele 6-19, la articolul 20 alineatele (3) și (4), la articolele 21, 23, 32, 33, la articolul 34 alineatul (5) și la articolele 38-60 din Regulamentul (UE) 2018/1861 se aplică datelor introduse și prelucrate în SIS în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 20

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la data stabilită de Comisie în conformitate cu articolul 66 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1861.

(¹) Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (UE) nr. 1077/2011 (JO L 327, 9.12.2017, p. 20).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 28 noiembrie 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

K. EDTSTADLER
